SELEFİ MENHEC

KURTULUŞUN YOLUDUR

Muslim bin AbdurRahman el-Muhacir

kitab ve sünnete davet yayınları

SELEFİ MENHEC KURTULUŞUN YOLUDUR

Muslim bin AbdurRahman el-Muhacir

kitab ve sünnete davet yayınları

KİTAB VE SÜNNETE DAVET YAYINLARI
2013/1434

özgün ismi

سبيل النجاة في

منهاج السلف

KURTULUŞUN YOLU SELEFİN MENHECİNDEDİR

telif
Muslim bin AbdurRahman el-Muhacir

tercüme
Ebu Turab Murad bin AbdurRahman es-Sivasi

tashih ve yayına hazırlama
Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

irtibat:
kitabvesunnet@gmail.com

YAYIN HAKKI İSLAM ÜMMETİNE VAKIFTIR, DİLEYEN ÇOĞALTABİLİR

içindekiler

KURTULUŞUN YOLU SELEFİN MENHECİNDEDİR................4

SELEF KİMLERDİR?..5

SELEFÎ MENHECE İTTİBÂ ETMENİN VACİB OLDUĞUNA DAİRDELİLLER...8

SELEF'İN YAŞANTISINDAN ÖRNEKLER................................13

KURTULUŞUN YOLU SELEFİN MENHECİNDEDİR

Hamd Allah'ındır. Salat ve selam, Allah'ın Resulu'nun, âlinin, ashabının ve onları dost edinenlerin üzerine olsun. Ve ba'du:

Şüphesiz ki Selefin menheci, akîde ve amel bakımından İslam'ın hak menhecidir. O, bu yönüyle müstakim/dosdoğru çizgiyi ve Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in kendilerinden razı olarak ayrıldığı ilk dönem müslümanlarının üzerinde bulunduğu asıl alanı temsil eder.

Kelam fırkaları arasında tartışmalar çıktığı ve bu çekişmelerin dînin asılları/temelleri etrafında dönüp durduğu zaman, "Selef" ıstılahı zâhir ve meşhur olmuştur. Herkes Selef'e intisab etmeye çalışmış ve kendi üzerinde bulunduğu durumun, Selefi Salih'in üzerinde bulunduğu durum olduğunu ilan etmiştir.

SELEF KİMLERDİR?

Selefi Salih, ilimde kökleşmiş, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in rehberliği ile hidayete ermiş ve O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sünnetini muhafaza eden ilk kaynaktır. Allahu Teâlâ onları, Nebîsinin sahabeliği için seçmiştir. Yine Allahu Teâlâ onları, dîninin ikamesi için seçmiştir. Ümmetin imamları onlardan razı olmuşlardır.

Selefi Salih, Allah yolunda, cihadın hakkını vererek cihad etmişler ve cehdlerini ümmete nasihat ve ümmete fayda yolunda sarf etmişlerdir. Onlar kendi nefislerini Allah'ın rızası uğrunda feda etmişlerdir.

Allahu Teâlâ onlara, kitabındaki şu âyet ile senâ etmiştir:

"Muhammed Allah'ın Resûludur. Onun maıyyetindekiler ise küffara karşı çok şiddetli, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûa varırken, secde ederken görürsün. Allah'tan fazıl (lütuf) **ve rıza isterler. Sîmaları** (nişaleri) **secde eserinden yüzlerindedir. Bu onların Tevrat'taki meselleridir ve İncil'deki meselleri: Bir ekin gibidir ki filizini çıkarmış, sonra onu kuvvetlendirmiş, sonra kalınlaşmış, sonra gövdesi üzerine yükselmiş ki bu, ziraatçıların da hoşuna gider, onunla kafirleri**

öfkelendirmek için. Allah, iman edip salih amel işleyenlere mağfiret ve azîm bir ecir (büyük bir mükâfat) **vaad buyurmuştur."**[1]

Yine Allahu Teâlâ: **"Muhacirlerden ve Ensardan** (İslam yolunda) **yarışanların öncüleriyle, onlara ihsan ile tâbi olanlardan Allah razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır ve** (Allah) **onlara, içinde dâimi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler va'detmiştir. İşte bu, en büyük kurtuluştur."**[2] âyetinde de muhacirleri ve ensârı zikretmiş ve akabinde onlara tâbi olanları medhetmiştir. Böylece O (celle celaluhu), onlardan sonra gelenlerden de razı olmuştur.

Allahu (subhanehu ve teâlâ) Selef'e muhalefet edenleri ve onların yolu dışında bir yola ittiba edenleri azab ile uyarmış ve şöyle buyurmuştur:

"Ve kim kendisine hidayet beyan edildikten sonra Resul'e karşı gelir, mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa onu döndüğü yola çeviririz ve cehenneme yaslarız. Ve orası ne kötü bir varış yeridir."[3]

Böylece, naklettikleri hususlarda onlara ittiba etmek ve amel ettikleri hususlarda onlardan nakledilenlere uymak vacip olmuştur. Onlar için istiğfar etmek vaciptir. Allahu Teâlâ şöyle

---

[1] Fetih Suresi, 29. ayet

[2] Tevbe Suresi, 100. ayet

[3] Nisa Suresi, 115. ayet

buyurmuştur:

"Onlardan sonra gelenler derler ki: Rabbimiz, bizi ve önceden iman ederek bizleri geçmiş olan kardeşlerimizi mağfiret et, kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma! Rabbimiz! Sen raufsun, rahîmsin!"[4]

Böylece, Selefîlik ilk öncülerin ve ilim almada onlara tâbi olanların yoluna ve onları anlama yöntemine ıtlak olunmuş bir ıstılahtır. Bu kavram, muayyen tarihî bir dönemle sınırlanmış değildir.

Selefîlik bu şekilde İslam'ı doğru anlamayı temsil etmektedir. Selefîlik, bu kavramı içeriğinden soyup çıkarmayı isteyenlerin zannettiği gibi mübarek zaman dönemi ile kısıtlı değildir.

4 Haşr Suresi, 10. ayet

SELEFÎ MENHECE İTTİBÂ ETMENİN VACİB OLDUĞUNA DAİR DELİLLER

1. Kur'ân-ı Kerîm'den Deliller

Bu delillerden bazılarını, detaylı bir biçimde değil de misal yollu zikredelim;

1.Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: **"Muhacirlerden ve Ensardan** (İslam yolunda) **yarışanların öncüleriyle, onlara ihsan ile tâbi olanlardan Allah razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır ve** (Allah) **onlara, içinde dâimi kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetler va'detmiştir. İşte bu, en büyük kurtuluştur."**[5]

İbni Kesîr şöyle demiştir: "Allahu Teâlâ muhacirlerin ve ensârın en ileri ve önde gelenlerinden ve onlara ihsan ile tâbi olanlardan razı olduğunu; ve kendilerine mukîm Naîm cennetlerini hazırlayarak hoşnud olduğunu haber vermektedir."[6]

Şevkânî şöyle demiştir: "'**Onlara ihsan ile tâbi olanlar**' ifadesinin anlamı şudur: Muhacirlerin ve ensarın en ileri ve

[5] Tevbe Suresi, 100. ayet

[6] İbn Kesir Tefsiri'ne bknz.

önde gelenlerine tâbi olanlar. Onlar, muhacir ve ensardan sonra gelen Sahabeler ile onlardan sonra Kıyamete kadar gelecek olanlardır."

Sa'di (rahimehUllah) şöyle demiştir: " **'Onlara ihsan ile tâbi olanlar'** yani itikadta, kavillerde ve fiillerde tâbi olanlar demektir. Bunlar, zemmedilmekten berî olan ve kendileri için medhin en büyüğünün hasıl olduğu kişilerdir."

2.Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: **"Ve kim kendisine hidayet beyan edildikten sonra Resul'e karşı gelir, mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa onu döndüğü yola çeviririz ve cehenneme yaslarız. Ve orası ne kötü bir varış yeridir."**[7]

İbni Kesir şöyle demiştir: "Yani bu, 'Kim Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in getirdiği şerîatın yolu dışında bir yol tutarsa, bölünme içinde olursa, kendisi için hak zahir olduktan, tebeyyün ettikten ve vâzıh olduktan sonra bölünmeyi kasten şeriat edinirse' demektir.[8]

'Mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa' kavli ise: Bu, birinci sıfata sıkı sıkıya bağlıdır. Ama bu muhalefet, şerîat koyucunun nassına olabilir, hakkında tahkîken ittifak ettikleri bilinen hususlarda Muhammed ümmetinin üzerinde icmâya vardığı konularda da olabilir. Şüphesiz ki, kendilerine verilen

---

[7] Nisa Suresi, 115. ayet
[8] A.g.e

bir şereften ve Nebî'lerine (bahşedilen) bir ta'zim olarak, onlar için icmâlarında hatadan korunmuş olmak kesinleşmiştir."

Şeyhulİslam İbni Teymiyye şöyle demiştir: "Bu iki vasfın her ikisi de vaîdi/uyarıyı iktiza eder. Çünkü onlar birbirlerine bağlıdır. Bu sıfatlar **'Resûle muhalefet etmek'** ve **'Mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olmak'**tır. Kim Resûl'den ayrılırsa, mü'minlerin yolunun dışına tâbi olmuş olur ki bu apaçık görülmektedir. Aynı şekilde mü'minlerin yolunun dışına tâbi olan kimse de Resûl'e muhalefet etmiş olur.

Şüphesiz ki bu kimseler için uyarıya bir giriş kılınmış ve bu, zemmetmede onun müessir bir vasıf olduğuna delâlet etmiştir. Onların icmâsından çıkan kimse, kesinlikle mü'minlerin yolunun dışına tâbi olmuş olur ve âyet bunun zemmini gerektirmektedir."

2. Sünnet-i Nebeviyye'den Deliller

Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem), Fırka-i Naciyye'nin ve Taife-i Mansuranın: **"Cemaat"** olduğunu beyan etmiştir. Cemaat de Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ve ashabı kirâmının üzerinde bulunduğu hâldir. İbni Mace'nin Sünen'inde Avf bin Malik (radıyAllah anh)'tan şöyle tahdis edilmiştir: Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: **"Muhammed'in nefsi elinde olana yemin olsun ki, ümmetim 73 fırkaya ayrılacaktır. Biri Cennette ve 72'si Ateş'tedir."** Denildi ki: "Ey Allah'ın Resûlü, onlar kimlerdir?"

Buyurdu ki: **"Cemaattır."**[9]

Ebu Şâme şöyle demiştir: "Cemaatin lüzumuna dair emir gelmesi noktasında bununla murad olunan, hakkın ve hakka ittibâ etmenin -hakka sarılanlar az ve ona muhalif olanlar çok olsalar bile- lüzumudur. Çünkü hak, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ve ashabının (radıyAllahu anhum) ilk cemaatinin üzerinde bulunduğu şeydir. Onlardan sonra (onları bırakıp da) bâtıl ehlinin çokluğuna bakılmaz."[10]

Şöyle diyen AbdUllah bin Mes'ud (radıyAllahu anh) doğru söylemiştir: "Cemaat, tek sen bile olsan, hakka muvafık olandır."[11]

Müslim'de Sevban (radıyAllahu anh) hadisinde sabit olmuştur ki O şöyle demiştir: Allah'ın Resûlü (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: **"Ümmetimden bir tâife daima hak üzere olacaktır. Allah'ın emri gelene dek onları hakir görenler onlara zarar veremeyeceklerdir ve bu taife böyle kalacaktır."**[12]

Yezid bin Harun ve Ahmed bin Hanbel şöyle demişlerdir: "Eğer onlar hadis ashabı değil iseler kimdirler bilmiyorum."

---

9 İbni Mace, 3992; Şeyh el-Elbânî: 'Sahihtir' demiştir.

10 el-Bâis alâ İnkâri-l Bid'a, Sayfa: 32

11 Şerh-i Usûl'il-İ'tikad, Sayfa: 160

12 Sahihtir. Müslim, 1920.

İbn'ul-Medînî şöyle demiştir: "Onlar hadis ashabıdır."

Buharî şöyle demiştir: "Yani hadis ashabıdırlar."

Ahmed bin Sinan şöyle demiştir: "Onlar ilim ehli ve eser ashabıdırlar."[13]

Münâvî, şöyle demiştir: "Bunda apaçık bir mucize vardır. Şüphesiz ki Ehli Sünnet her asırda, çeşitli şekiller üzere Haricîler, Mu'tezile, Rafızîler ve diğerleri tarafından bid'atlerin zuhur etmesinden şimdiye kadar, daima zahir olmuşlardır. Bu (bid'at gruplarından) hiçbirinin devleti olmamıştır ve hiçbirinin şevketleri/güçleri devamlı olmamıştır. Bilakis onlar ne zaman savaş için bir ateş tutuştursalar, Allah onu Kitab ve Sünnet'in nuru ile söndürmüştür. Hamd ve minnet Allah'ındır. Selef, ilimde ve amelde örneğimizdir."[14]

---

[13] Şerefu Ashâb'ul-Hadîs, Bağdâdî

[14] Feyz'ul-Kadîr, 3/395

SELEF'İN YAŞANTISINDAN ÖRNEKLER[15]

Ey okuyucu kardeşim, sana, Rabblerine itaatte ve Nebîleri (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in sünnetine ittibâ etmede nasıl hırslı olduklarını görmen için, onları hayırda kendimize örnek ve iyilikte model almak için, bu ümmetin Selefi'nin ilmi ve ameli hakkında parlak ve şerefli sahneler sunuyoruz:

1-Salim bin AbdUllah bin Ömer bin Hattab (radıyAllahu anhum)'dan, o da babasından (şöyle rivayet eder): Allah Resûlü (sallAllahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: **"AbdUllah ne iyi bir adam,** (bir de) **geceleyin namaz kılsaydı!"** Salim demiştir ki: "AbdUllah bundan sonra geceleri çok az uyumuştur."[16]

2-İbni Ömer (radıyAllahu anhuma)'dan şöyle dediği rivayet edilmiştir: "Biz Allah'ın Resûlü (sallAllahu aleyhi ve sellem) ile beraber namaz kılarken kavmin içinden adamın bir şöyle dedi: 'Allahu ekber kebîrâ, ve'l-hamdulİllahi kesîrâ, ve subhânAllahi bukraten ve asîlâ.' Allah'ın Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Şu şu kelimeleri diyen kimdir?"

---

15 Bu bab ismi çalışmanın aslında yoktur, diğer bölümün devamıdır (yayıncı)

16 Sahihtir. Müslim, 2479.

Kavimden bir adam dedi ki: "Ben, ey Allah'ın Resûlu!" (Allah Resulu sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Ben bunlara taaccüb ettim. Bunlar için sema kapıları açıldı."

İbni Ömer demiştir ki: "Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in böyle buyurduğunu işittiğimden beri bunları hiç terketmedim."[17]

3-Ebu Bekr bin Ebî Musa el-Eş'arî (radıyAllahu anhuma)'nın şöyle dediği rivayet edilmiştir: Babamı düşman karşısında şöyle derken işittim: Allah'ın Resûlü (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Şüphesiz ki Cennetin kapıları kılıçların gölgeleri altındadır."

Bunun üzerine, pejmürde kılıklı bir adam ayağa kalktı ve dedi ki: "Ey Ebâ Musa, sen Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in böyle buyurduğunu işittin mi?" Dedi ki: "Evet." (Pejmürde kılıklı adam) arkadaşlarına döndü ve dedi ki: "Size selam olsun." Sonra da kılıcının kınını kırarak attı ve kılıcıyla düşman üzerine yürüdü ve o, katledilene kadar onunla vurdu."[18]

---

[17] Sahihtir. Muslim, 601.; Tirmizî, Daavât; Nesâî, İftitâh

[18] Sahihtir. Muslim, 1902.

4-Ali (radıyAllahu anh)'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: Fatıma (radıyAllahu anhuma) değirmenin taşının eline verdiği tahribattan şikayetçi oldu. Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e esirler gelmişti. Fatıma (radıyAllahu anha) O'(sallAllahu aleyhi ve sellem)'e gitmişse de bulamamış ve Aişe (radıyAllahu anha), Fatıma (radıyAllahu anha)'nın geldiğini Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e haber verdi Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) bize geldi. Biz yataklarımıza girmiştik. Ayağa kalktık. Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki:

"Yerinizde kalınız." Ve aramıza oturdu ve sonra buyurdu ki: **"Size, istediğinizden daha hayırlısını öğretmeyeyim mi? Yataklarınıza vardığınızda otuz dört defa Allah'ı tekbir etmeniz, otuz üç defa tesbih etmeniz ve otuz üç defa da tahmid etmeniz; sizin için bir hizmetçiden daha hayırlıdır."**

Ali (radıyAllahu anh) demiştir ki: Allah Resûlü (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i işittikten sonra bunu terketmedim. O'na denildi ki: "Sıffîn gecesinde bile mi?" Dedi ki (radıyAllahu anh): "Sıffîn gecesinde bile."[19]

5-İmam Müslim (rahimehUllah) şöyle demiştir: Bize Muhammed bin AbdUllah bin Nümeyr anlatmıştır, bize Ebu Halid -yani Süleyman bin Hayyan- Davud bin Ebî Hind'den, Nu'man bin Salim'den, Amr bin Evs'ten şöyle dediğini anlatmıştır:

---

[19] Sahihtir. Müslim, 2727.; Ebu Davud, 3044. ve Ahmed 797.

Bana Anbese bin Ebî Süfyan, neticesinde vefat ettiği hastalığında sevinilecek bir hadîsi tahdîs etmiştir: Ümmü Habîbe'yi şöyle derken işittim: Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i şöyle buyurduğunu işittim: **"Kim bir gün ve gece içerisinde oniki rekat kılarsa, bunlarla** (kıldığı rekatlarla) **onun için Cennet'te bir ev bina edilir."**

Ümmü Habîbe demiştir ki: 'Ben bunları Allah'ın Resûlü (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den işittikten sonra hiç terketmedim.'

Anbese demiştir ki: 'Ben de bunları Ümmü Habîbe'den işittikten sonra hiç terketmedim.'

Amr bin Evs demiştir ki: 'Ben de bunları Anbese'den işittikten sonra hiç terketmedim.'

Numan bin Salim de demiştir ki: 'Ben de bunları Amr bin Evs'den işittikten sonra hiç terketmedim.'[20]

6-Ümmü Habîbe (radıyAllahu anha)'dan rivayet olunduğuna göre Allah'ın Resûlü (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurmuştur: **"Her kim öğleden önce dört rekat ve sonrasında da dört rekat kılarsa, Allah (azze ve celle) onun etini Ateşe haram kılar."**

---

[20] Sahihtir. Müslim, 728.

(Ümmü Habîbe) dedi ki: "Bunu işittikten sonra bunları hiç terketmedim."[21]

7- Ebu Mesud el-Ensârî (radıyAllahu anh)'dan, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: **"Her kim geceleyin Bakara Sûresinin son iki âyetini okursa, bu âyetler ona yeter."**[22]

İbni Kayyim (rahimehUllah) demiştir ki: Ali bin Ebî Talib (radıyAllahu anh) demiştir ki: "Bakara Sûresinin son âyetlerini okumadan önce uyuyan hiç kimsenin akıllı olduğunu görmezdim/düşünmezdim."[23]

8-Buhari demiştir ki: "Gıybetin haram olduğunu öğrendikten sonra kimseyi gıybet etmedim. Şüphesiz ki ben, Allah'a kavuşmayı ve O (celle celaluhu)'nun beni herhangi birini gıybet etmiş olmakla hesaba çekmemesini umuyorum."[24]

9-Ebu Umâme (radıyAllahu anh)'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: Allah'ın Resûlü (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: **"Kim ki her namazın akabinde Âyet'el-Kürsî'yi okursa, onun Cennet'e girmesine ölümden başka bir şey**

[21] Ahmed (25539) ve Nesâî (1789) rivayet etmişlerdir. Şeyh el-Elbani Sahihu Süneni Nesai'de: 'Sahihtir' der

[22] Sahihtir. Buhari ve Müslim ittifaken

[23] Ebu Bekr bin Ebî Davud "Şerîat'ul-Kârî" isimli eserde Buhari ve Müslim'in şartına göre sahih bir isnadla tahric etmiştir

[24] et-Tabakaat, es-Subkî, 9/20

engel olamaz."[25]

İbni Kayyım (rahimehUllah) demiştir ki: "Bana Şeyhulİslam'ın şöyle dediği ulaştı: Unutma ve benzeri bir durum olmadıkça her namazın peşinden bunu (yapmayı) terketmedim."[26]

10-İmam Ahmed (rahimehUllah) şöyle demiştir: "Amel etmediğim hiçbir hadisi yazmadım. Hatta bana, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in hacamat yaptırdığı ve Ebu Taybe'ye bir dinar verdiği (haberi) ulaşınca, ben de hacamat yaptırınca haccama bir dinar verdim."[27]

İşte bu ümmetin Selefi asırlar boyunca böyle olagelmiştir. Onlar farzları ve vacipleri yapmaya sadece hırslı olmakla kalmayıp bilakis vaciplere hırslı oldukları gibi müstehab ve mendublar hususunda da yarışıyorlardı. Çünkü onlar biliyorlardı ki bunda Rabblerinin rızası ve derecelerinin yükselmesi vardır. Bunun için önceliğe ve fazilete nail oldular ve her bir hayrı hak ettiler. Ta ki onların temiz zikri her bir lisanda (anılır) oldu. Onların hoş kokulu sîreti insanlar arasında meşhur oldu ve onlar her bir güzellik ve ihsan ile maruf oldular.

---

[25] Nesâî rivayet etmiştir, Şeyh el-Elbânî de Sahîhi-l Câmi' (6464) isimli eserde tashîh etmiştir

[26] el-Vâbil'us-Sayyib, 229.

[27] Siyer-i A'lâm'in-Nubelâ: 11/213.

Ümmetimizin kalkınmasını ve halklarımızın mutlu olmasını istiyorsak, Selefin tuttuğu menheci menhec edinelim ve onların yürüdüğü yolda yürüyelim. Şüphesiz ki onlar, tarîkin en kavîmi/sağlamı ve yolun en hidayetlisi üzere olmuşlardır.

Allah, Sahabeden, tabiînden ve din gününe kadar ihsan ile onlara tâbi olanlardan razı olsun. Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'adır.